

خبر
سینما در تعطیلات نوروزی چقدر فروخت؟
 بلیت
سینمای ایران در نیمه‌نخست فروردین‌ماه، توانست بیش از ۱۱۵ میلیارد تومان بفروشد که این مبلغ، ۷۴ درصد بیشتر از مدت زمان مشابه سال گذشته است. به گزارش ایرنا، سینمای ایران سال ۱۴۰۴ را با تعطیلی لیالی قدر آغاز کرد. فعالیت سالن‌های تاریک به‌صورت یکپارچه از چهارم فروردین آغاز شد و تا پایان تعطیلات نوروزی، بدون وقفه ادامه داشت. به این ترتیب که در ۱۲ روز نیمه نخست فروردین‌ماه امسال ۳۸ هزار و ۹۸ سانس فیلم اکران شد. ماحصل این مارتن نفس‌گیر اما جذب ۱ میلیون و ۲۲۱ هزار مخاطب و رسیدن به گیشه ۱۱۵ میلیارد و ۷۶ میلیون تومانی بود. با این آمار سینمای ایران ۷۴درصد در فروش گیشه ۲۵ درصد به لحاظ مخاطب، بهتر از مدت زمان مشابه سال گذشته عمل کرد. از جمع نهایی گیشه، ۱۰۰ میلیارد و ۸۸۷ میلیون آن متعلق به اکران نوروزی امسال و ۱۴ میلیارد و ۱۸۹ میلیون نیز متعلق به اکران آثار سال گذشته بوده است. همچنین ۱ میلیون و ۷۸ هزار نفر به تماشای ۸ فیلم اکران نوروزی امسال نشستند و ۱۴۳ هزار نفر تماشاگران فیلم‌های سال گذشته بودند. این آمار برای مدت مشابه سال گذشته، ۹۷۷ هزار مخاطب با گیشه ۶۶ میلیارد و ۶۰۴ میلیون تومان بوده است. فیلم‌ها چقدر فروختند؟ بهترین عملکرد اکران نوروز در اختیار کمدی دایاناسو قرار داشت که با ۴۰۶ هزار مخاطب توانست ۳۸ میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان بفروشد. کوکتل مولوتف نیز به رتبه دوم رسید و توانست با جذب ۲۰۶ هزار مخاطب، به گیشه ۲۰ میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومانی برسد. موسی کلیم‌الله نیز ۲۰۴ هزار مخاطب داشت و ۱۸ میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان فروخت. هفتاد۳ چهارمین فیلم پراقیال نیمه نخست فروردین امسال بود که با ۱۳۷ هزار مخاطب، به گیشه ۱۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومانی رسید. رها، ۹۴ هزار نفر را به سینما کشاند و توانست ۱۰ میلیارد تومان بفروشد. پسر دلفینی ۲ نیز با ۷۲ هزار مخاطب، گیشه خود را در مرز ۶ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومانی دید. پیشمرگ که سیمرغ مردمی جشنواره فجر را در کارنامه دارد، ۶۴ هزار مخاطب داشت و ۴ میلیارد تومان فروش داشت. بامبولک نیز با ۳۷ هزار مخاطب، ۳ میلیارد و ۱۰۰ میلیون تومان فروخت. ضعیف‌ترین عملکرد گیشه نوروزی به فیلم عینک قرمز اختصاص داشت که با جذب ۷۳۴ مخاطب، تنها ۶۶ میلیون تومان گیشه داشت. همان گونه که انتظار می‌رفت میزان استقبال از گیشه نوروزی امسال، بهتر از سال گذشته بود که این مهم می‌تواند نویدبخش سالی پررونق برای سینما باشد. گام‌های سینمای ملی برای رسیدن به چارچوب‌های یک سینمای صنعتی، پرشتاب‌تر شده که یکی از مولفه‌های اصلی آن می‌تواند تکرر مخاطب و رونق گیشه باشد. رویدادهای مهمی برای سینمای ۱۴۰۴ پیش‌بینی می‌شود که نخستین مورد آن، در اکران نوروزی محقق شد؛ چرا که پیشتر، برخی تلافی نوروز با ماه مبارک رمضان و افزایش قیمت بلیت را سدی در مقابل استقبال از سینما در تعطیلات نوروزی معرفی کرده بودند. به نظر می‌رسد استقبال خوب مردمی در کنار برنامه‌ریزی‌هایی که برای اکران امسال در نظر گرفته شده، زمینه را برای مخاطب ۴۰ میلیونی و گیشه فراتر از ۳ هزار میلیارد آماده کرده است. حال می‌توان امیدوار بود که خبرهای خوبی از سینمای ایران در سال ۱۴۰۴ مخابره شود.

ترانه‌ی "عمو نوروز" آیینیه‌ای است از غم انباشته در چشمان مردمی که دست‌های خالی‌شان را به سوی اسطوره‌ای باستانی دراز کرده‌اند.

به گزارش تابناک، «دردا رو ببین / دست خالی مردا رو ببین». این ترانه، روایتی است از روزهای ابری، شب‌های بی‌ماه، و پاییزهای بلندِ عمرهای کوتاه.

اما در برابر این ناله‌ی زمینی، کامبیز نوروزی، حقوق‌دان نام‌آشنا، هشدار می‌دهد: این صدا، هرچند برآمده از واقعیت است، اما اگر تبدیل به مرثیه‌سرایی دائمی شود، زخم‌ها را عفونی می‌کند.

شهرام ناظری، به عنوان هنرمندی که همواره پیوندی با مردم داشته، این بار نه از «شمس و مولانا»، که از عمو نوروز می‌خواند تا فریاد بی‌پناهی جامعه‌ای را بازتاب دهد که در توفان توهم، فساد، و حکمرانی ناکارآمد، نفس‌هایش به شماره افتاده است. ترانه، تصویری است از آنچه در کوچه و خیابان می‌گذرد: گیس سفید زنان حسرت‌خورده، مردان دست‌خالی، و راه‌های بسته‌ای که گویی حتی چشم خداوند را نیز بسته‌اند. این روایت، هرچند تلخ، انکارناپذیر است. پوشاندن این زخم‌ها با لاف‌های امید‌دروغین، درمان نیست.

اما آیا مرثیه‌سرایی، خود بخشی از مشکل می‌شود؟
کامبیز نوروزی، حقوق‌دان، با احترام به جایگاه ناظری، نگران است که این ترانه—امثال آن—به جای بازکردن گره‌های روانی جامعه، به یأس آن بیفزاید. او به درستی اشاره می‌کند که ایرانیان، حتی در تاریک‌ترین لحظات تاریخ، با شادی‌های کوچک و مقاومت روزمره، زنده مانده‌اند: «انسان ایرانی در میان آتش این همه سختی... برای خود سرود می‌سازد و شادی می‌آفریند». نوروزی از «ناجران بحران» می‌گوید؛ کسانی که از زمین‌گیر شدن جامعه سود می‌برند. آیا تمرکز افراطی بر رنج—بدون اشاره به ظرفیت‌های امید—ناخواسته آب به آسیاب آنان نمی‌ریزد؟

آیا این نقد، سیاسی است؟

نکته‌ای ظریف در این میان هست: کامبیز نوروزی، از روشنفکران نزدیک به جریان

اصلاح‌طلب و معتدل است. آیا نقد او به ناظری، ناخواسته تحت تأثیر فضای سیاسی امروز—دفاع از دولتی که می‌کوشد امید را حتی در سخت‌ترین شرایط زنده نگه دارد—قرار گرفته؟ اگر چنین باشد، باید پرسید: چرا بسیاری از همین منتقدان، در دوران دولت های اصول‌گرا، خود از پرتپین‌ترین صدای اعتراض بودند؟ اگر موضع ناظری صرفاً دفاع از «امید» است، چرا همان زبان در گذشته‌های دورتر—وقتی پای قدرت در میان بود—کمرنگ می‌شد؟ این دوگانگی، اگر واقعی باشد، جای تأمل دارد.

سیمافیلم کدام سریال‌ها را می‌سازد؟

از «**همسران**» تا «**آژانس دوستی**»

رئیس مرکز سیمافیلم از ساخت دوباره سریال های موفق و قدیمی مثل «همسران» و «آژانس دوستی» خبر داد.

مهدی نقویان رئیس مرکز سیمافیلم درباره برنامه‌های جدید این مرکز در سال جدید توضیحاتی داد و در این باره به خبرنگار مهر گفت: ساخت فصل جدید سریال‌هایی که دیده شده‌اند مانند «طوبی» و «مهیار عیار» در دستور کار قرار دارد.

وی یکی از مهمترین کارویژه‌های سیمافیلم را احیای برندها دانست و تصریح کرد: فصل‌های جدید سریال‌های موفق «نون‌خ»، «زیرخاک» و «پایتخت» با همین نگاه تولید شد.

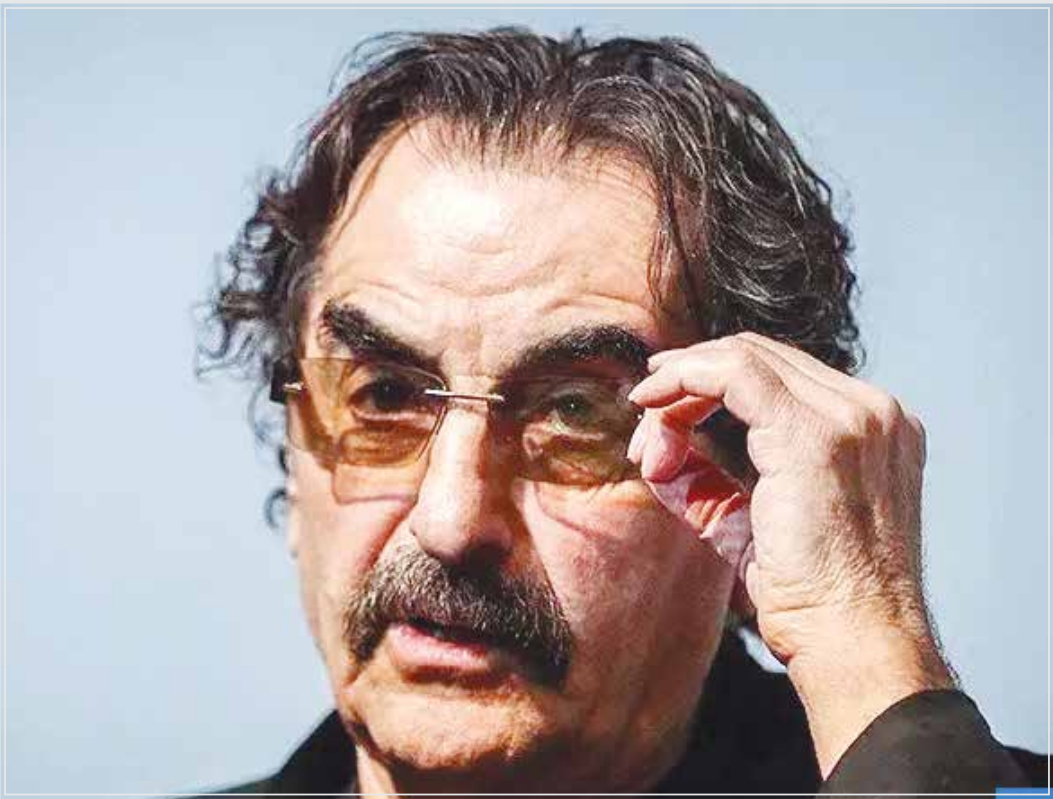
همچنین پروژه‌هایی مانند سریال «کارگاه علوی ۳» هم اکنون در مرحله پیش‌تولید است و پیشرفت خوبی داشته است.
یا پروژه «بهترین تابستان من ۲» با کارگردانی راما قویدل به‌زودی وارد تولید می‌شود.

نقویان درباره اینکه ساخت این پروژه‌ها در حالی‌که برخی بازیگران اصلی‌شان در قید حیات نیستند چطور امکان‌پذیر است، بیان کرد: احیای این برندها با چالش‌هایی همراه است و همان‌طور که گفته

حق با کیست؛ شهرام ناظری یا آقای حقوقدان؟!

رنج راستین، روایت بی‌پروا

صدای شهرام ناظری، این بار نه با آوای عرفانی که با زمزمه‌ای از درد جمعی برخاسته و خیرساز شده است.

راو سوم: روایت رنج، اما با چراغ امید

اگر نگاه، سیاسی نباشد، حق با هر دو است. ناظری، درد جامعه را—بی‌پرده—به تصویر می‌کشد و این، وظیفه‌ی هنرمند است. اما نوروزی نیز به خطر «عادی‌سازی یأس» اشاره می‌کند. شاید راو میانه این باشد: رنج را گقت، اما در همان نفس، به ظرفیت‌های مبارزه و امید نیز پرداخت. ترانه می‌توانست در بند پایدانی، نه با «دست‌های خالی»، که با اشاره‌ای به «فکر چاره کن» پایان یابد—همان‌گونه که ناظری در مصرع‌هایی کوتاه به آن اشاره می‌کند، اما گویی غلبه با مرثیه است.

✚
شهرام ناظری، به عنوان هنرمندی که همواره پیوندی با مردم داشته، این بار نه از «شمس و مولانا»، که از عمو نوروز می‌خواند تا فریاد بی‌پناهی جامعه‌ای را بازتاب دهد

پایان سخن: مداوا نمی‌کنیم، اما ...

جامعه‌ای که دردهایش نادیده گرفته شود، به جنون می‌گراید. اما جامعه‌ای که تنها دردهایش را ببیند، به افسردگی، هنرمند و روشنفکر، هر دو دلسوز مردم‌اند، اما یکی بیشتر نگران «صدای داده نشدن رنج» است، و دیگری هراسان از «تکرار صدای رنج، بدون نقشی راه». شاید وقت آن است که در کنار ترانه‌هایی چون «عمو نوروز»، سرودهای امید—از جنس همان شادی‌های کوچک مردم در کوی و برزن—نیز ساخته شود. زیرا ایرانیان، چراغ هم لازم دارند؛ چراغ امید.

شد ممکن است برخی بازیگران اصلی در قید حیات نباشند یا به‌دلیل سن بالا امکان همکاری نداشته باشند. همچنین باید تغییرات لازم در روایت داستان با توجه به تحولات اجتماعی امروز اعمال شود. با این حال تلاش ما این است که امکان ساخت سریال‌های موفق فراهم شود. رئیس سیمافیلم ادامه داد: برخی پروژه‌های جدید مانند «آژانس دوستی» و «همسران» در حال بررسی و به‌روزرسانی هستند به‌عنوان مثال، اگر «آژانس دوستی» ساخته شود، احتمالاً با الگوهای جدیدی مانند تاکسی‌های اینترنتی تطبیق داده خواهد شد. نقویان درباره همکاری با مسعود جعفری جوزانی نیز بیان کرد: خوشحالم که سازمان صداوسیمای در سریال «پوریای ولی» با آقای جعفری جوزانی در حال همکاری است. این سریال اثری تاریخی و استراتژیک است که ساخت آن برای صداوسیمای اهمیت دارد. رئیس سیمافیلم در پایان با اشاره به روند تولیدات گفت: به لطف فناوری‌های جدید، برخی مراحل پس‌تولید هم‌زمان با تولید انجام می‌شود که این امر باعث شده روند ساخت با سرعت بیشتری پیش برود. همچنین انتظار داریم اوایل امسال تعداد جدیدی از سریال‌ها وارد تولید شوند.

کمیته تعلیم و تربیت، کمیته امور اجتماعی، خانواده‌ و رصد و کمیته اقتصاد فرهنگ تشکیل شده و آیین‌نامه‌های مورد نیاز شورا پس از کسب نظر کمیته‌ها و تهیه در دبیرخانه استان، به تصویب شورای فرهنگ عمومی استان می‌رسد. تا پیش از این تمام زحمات تنها به عهده دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی بود که با آیین‌نامه جدید، تقسیم‌وظایف هم به خوبی صورت گرفته است.

آشنا تاکید کرد: بر اساس آیین‌نامه جدید، عدم اجرای مصوبات شورای فرهنگ عمومی به عنوان ترک فعل تلقی شده و هر فردی که در انجام وظایف خود کوتاهی کرده باشد مورد بازخواست قرار می‌گیرد.

او با اشاره به نقشه مهندسی فرهنگی کشور که برش استانی آن در ۲۲ استان مشخص شده است، گفت: هر استان ۵ مسئله را مشخص کرده و پروژه‌هایی تعریف شده و تخصیص اعتبار هم صورت گرفته است و امیدواریم مسائل کارشناسی شده هر استان در کنار ۳ اولویت اصلی شورای فرهنگ عمومی یعنی سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، فرهنگ شهروندی و ارتقای دین‌داری به یک سرانجامی برسند.

آشنا در پایان با اشاره به اینکه فرهنگ عمومی صرفا با بخش‌نامه اصلاح نمی‌شود، ادامه داد: این بخشنامه‌ها برای مردم نوشته نشده است، بلکه دستگاه‌های دولتی می‌بایست بر اساس آیین‌نامه مشخص کرده و امیدواریم مسائل کارشناسی شده هر استان در کنار ۳ اولویت اصلی شورای فرهنگ عمومی یعنی سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، فرهنگ شهروندی و ارتقای دین‌داری به یک سرانجامی برسند.

آشنا در پایان با اشاره به اینکه فرهنگ عمومی صرفا با بخش‌نامه اصلاح نمی‌شود، ادامه داد: این بخشنامه‌ها برای مردم نوشته نشده است، بلکه دستگاه‌های دولتی می‌بایست بر اساس آیین‌نامه مشخص کرده و امیدواریم مسائل کارشناسی شده هر استان در کنار ۳ اولویت اصلی شورای فرهنگ عمومی یعنی سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، فرهنگ شهروندی و ارتقای دین‌داری به یک سرانجامی برسند.

آشنا در پایان با اشاره به اینکه فرهنگ عمومی صرفا با بخش‌نامه اصلاح نمی‌شود، ادامه داد: این بخشنامه‌ها برای مردم نوشته نشده است، بلکه دستگاه‌های دولتی می‌بایست بر اساس آیین‌نامه مشخص کرده و امیدواریم مسائل کارشناسی شده هر استان در کنار ۳ اولویت اصلی شورای فرهنگ عمومی یعنی سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، فرهنگ شهروندی و ارتقای دین‌داری به یک سرانجامی برسند.

آشنا در پایان با اشاره به اینکه فرهنگ عمومی صرفا با بخش‌نامه اصلاح نمی‌شود، ادامه داد: این بخشنامه‌ها برای مردم نوشته نشده است، بلکه دستگاه‌های دولتی می‌بایست بر اساس آیین‌نامه مشخص کرده و امیدواریم مسائل کارشناسی شده هر استان در کنار ۳ اولویت اصلی شورای فرهنگ عمومی یعنی سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، فرهنگ شهروندی و ارتقای دین‌داری به یک سرانجامی برسند.

آشنا در پایان با اشاره به اینکه فرهنگ عمومی صرفا با بخش‌نامه اصلاح نمی‌شود، ادامه داد: این بخشنامه‌ها برای مردم نوشته نشده است، بلکه دستگاه‌های دولتی می‌بایست بر اساس آیین‌نامه مشخص کرده و امیدواریم مسائل کارشناسی شده هر استان در کنار ۳ اولویت اصلی شورای فرهنگ عمومی یعنی سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، فرهنگ شهروندی و ارتقای دین‌داری به یک سرانجامی برسند.

آشنا در پایان با اشاره به اینکه فرهنگ عمومی صرفا با بخش‌نامه اصلاح نمی‌شود، ادامه داد: این بخشنامه‌ها برای مردم نوشته نشده است، بلکه دستگاه‌های دولتی می‌بایست بر اساس آیین‌نامه مشخص کرده و امیدواریم مسائل کارشناسی شده هر استان در کنار ۳ اولویت اصلی شورای فرهنگ عمومی یعنی سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، فرهنگ شهروندی و ارتقای دین‌داری به یک سرانجامی برسند.

فرهنگ وهنر

اخبار

قصه کنسرت‌ها بعد از تعطیلات طولانی

تعدادی از گروه‌ها و هنرمندان فعال گونه‌های مختلف حوزه موسیقی طی روزهای پیش رو و بعد از اتمام تعطیلات عید نوروز، خود را برای برگزاری کنسرت در تهران و شهرهای مختلف کشور آماده می‌کنند.

به گزارش مهر، با پایان یافتن ایام تعطیلات نوروزی گروه ها و هنرمندان فعال عرصه های مختلف موسیقی در حالی خود را برای برگزاری کنسرت های خود در تهران و شهرهای مختلف کشور آماده می کنند که موضوع ارتقا کیفیت کنسرت ها و ماجرای پرچالش افزایش قیمت بلیت کنسرت ها که از سال گذشته نیز موجب طرح مباحث مختلفی در رسانه ها شده بود، از مهم ترین موارد مرتبط با برگزاری کنسرت ها است که به طور حتم در سال جای نیز مورد توجه قرار خواهد گرفت.

مسیری پرفراز و نشیب که می بایست در قالب کارشناسی شده تری مورد توجه مدیران دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار گیرد تا موضوع کیفیت کنسرت ها به ویژه در حوزه موسیقی پاپ که ماجرای «پلی پک خوانی» نیز به آن اضافه شده با چالش پیچیده دیگری مواجه نشود. شرایطی که به نظر می آید گروه ها و هنرمندان فعال این عرصه نیز می توانند با نگاه منصفانه تری نسبت به ارتقا کیفیت برگزاری کنسرت های خود به نسبت افزایش قیمت بلیتی که در فواصل زمانی مختلف به بهانه افزایش تورم، افزایش اجاره بهای سالن های کنسرت ها ، دستمزدها و دیگر موارد انجام می شود، توجه بیشتری کنند.

نکته حائز اهمیت دیگری که حتی می تواند سوژه بسیار مهمی برای طرح در رسانه های مختلف باشد، حضور تهیه کنندگان و سرمایه گذاران موسیقی در جریان برگزاری کنسرت ها و تولیداتی است که آثارشان را غیر از جوه سرگرمی موسیقی پیش روی مخاطبان قرار می دهند. مسیری که طی دو سه ساله اخیر موجب سرگردانی، ناراحتی و ورشکستگی بسیاری از گروه ها و هنرمندان موسیقی شده که در حوزه هایی خارج از موسیقی های سرگرم کننده کار می کنند و به دلیل فقدان رغبت سرمایه گذاران و تهیه کنندگان برای حضور در این گونه های موسیقایی با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می کنند که قصه آنها به تنهایی مثنوی هفتاد من است، و حالا که شعار امسال توسط رهبر انقلاب «سال سرمایه گذاری برای تولید» اعلام شده باید دید آیا می توان به گشایش در این حوزه امیدوار بود یا نه؟

داوری یک ایرانی در جشنواره «ویزیون دوریل»

الیه نويخت، داور بخش مسابقه جشنواره فيلم«ویزیون دوریل»سوئیس شد. به گزارش ایسنا، جشنواره بین‌المللی «ویزیون دوریل» سوئیس، یکی از جشنواره‌های معتبر بین‌المللی مستند است که پنجاه و ششمین دوره خود را در تاریخ ۱۵ تا ۲۳ فروردین (چهارم تا سیزدهم آوریل)در شهر نیون سوئیس برگزار می‌کند.

الیه نويخت، تهیه‌کننده سینمای ایران، در کنار الیه گربه کارگردان و نویسنده سوئیس و پترا میتریک، تهیه‌کننده فیلم‌های مستقل از سربستان به عنوان داوران بخش ملی این رویداد سینمایی انتخاب شده‌اند.

جشنواره بین‌المللی فیلم «ویزیون دوریل» سوئیس (چشم انداز واقعیت)، با هدف انتخاب فیلم‌های جسورانه و بدیع بدنبال بیان حقیقت‌های گذشته، امروز و آینده و کشف استعداد‌های مهم فیلم‌سازی در این زمینه است.

پاداش به متحندان سیاسی

دوناگد ترامپ اسلحه را به دست مل گیبسون داد!

وی در آن زمان گفت: بازگرداندن اسلحه به متجاوزان خانگی یک موضوع جدی است که من نمی‌توانم آن را خیلی راحت توصیه کنم، زیرا در اختیار داشتن اسلحه گرم توسط افرادی که سابقه خشونت خانگی دارند، می‌تواند عواقب جدی داشته باشد. گیبسون به اتهام کمک زدن نامزد سابقش، به ۳۶ ماه حبس تعلیقی و همچنین خدمات اجتماعی و مشاوه محکوم شده بود.